

سوره پنجاه و یکم - الذاریات

این سوره در مکه نازل شده و ۶۰ آیه دارد.

به نام خداوند بخشنده مهربان

سوگند به بادهای وزان! و به ابرهای باردار گرانبار! و به کشتی‌هایی که به آسانی روانند! و به فرشتگانی که قسمت کننده امورند! همانا آنچه به شما وعده داده می‌شود راست است! و رستاخیز واقع شدنی است! و سوگند به آسمان دارای راه‌ها! که شما در گفتار مخالف هستید! هر کس شایسته فهم (قرآن) نیست از او روی برمی‌گرداند! مرگ بر دروغ‌زنان! آنان که در جهل غافل مانده‌اند! می‌پرسند رستاخیز کی خواهد بود؟! آن روز که آنان را در آتش بیازمایند! (و گویند) عذاب خود را بچشید این است آن چه به شتاب می‌خواستید! (۱ - ۱۴)

همانا پرهیزگاران در بوستان‌ها و چشمه‌سارهایند! و آن چه را که پروردگارشان به آنها عطا کرده دریافت می‌دارند که آنها قبل از این از نیکوکاران بودند! و اندکی از شب را می‌خفتند! و در سحرگاهان آمرزش می‌خواستند! و در اموالشان برای مستمندان و محرومان حقی قائل بودند! (۱۵ - ۱۹)

و در زمین برای اهل یقین عبرت‌هاست! و نیز در نفوس خود شما. آیا نمی‌نگرید! و روزی‌تان با آن چه وعده داده می‌شوید در آسمان است! سوگند به پروردگار آسمان‌ها و زمین (وعده‌ای که داده شده) همچنان‌که سخن می‌گوئید قطعی است! (۲۰ - ۲۳)

آیا داستان میهمانان گرمی ابراهیم بر تو رسیده است؟ چون پیش او آمدند سلام گفتند گفت سلام ای گروه ناشناخته! پس نهانی پیش خانواده‌اش رفت و گوساله فربه (بریان) آورد! و پیش آنها نهاد (و چون دید نمی‌خورند) گفت چرا نمی‌خورید؟! پس در دل خود احساس ترسی نمود. گفتند مترس و او را به داشتن پسر بشارت دادند! همسرش فریادکنان بیامد در حالی که به صورت خود می‌زد و می‌گفت من پیرزن نازایم! گفتند پروردگار تو چنین فرمود که او فرزانه داناست! (ابراهیم) گفت ای فرستادگان! پس برای چه آمده‌اید؟! گفتند به سوی قوم گناهکار فرستاده شده‌ایم! تا بر آنان سنگ‌هایی از گل ببارانیم! که از جانب پروردگارت برای گزافکاران نشان‌گذاری شده است! پس هر که را از مؤمنان که در آنجا بود بیرون بردیم! و در آنجا جز یک خانوادهٔ مسلمان نیافتیم! و در آنجا برای کسانی که از عذاب دردناک بیمناکند عبرتی باقی نگذاشتیم! (۳۴ - ۳۷)

در مورد موسی نیز (عبرتی است) هنگامی که او را با معجزات آشکار پیش فرعون فرستادیم! (فرعون) به سوی لشکریانش برگشت و گفت جادوگر است یا دیوانه! پس او و لشکریانش را بگرفتیم و آنها را در دریا افکندیم و او در خور ملامت بود! دربارهٔ قوم عاد نیز (عبرتی بود). وقتی که بر آنان بادی عقیم فرستادیم! که به هیچ چیزی بر نمی‌گذشت مگر آن که خشک و خاکسترش می‌ساخت! و در مورد قوم ثمود هم (عبرتی بود) وقتی به آنها گفته شد که تا زمان معینی برخوردار شوید! پس از دستور پروردگارشان سر باز زدند و صاعقه آنان را فرا گرفت در حالی که نظاره‌گر آن بودند! نه قیام توانستند کرد و نه توان انتقام کشی داشتند! پیش از آنها قوم نوح را نیز هلاک کردیم که آنها قوم تبهکاری بودند! (۳۸ - ۴۶)

و ما آسمان را به قدرت آفریدیم و بی‌گمان ما بیشتر از آن توانیم! و زمین را بگسترده‌ایم و چه نیکو گستراننده‌ایم! و از هر چیزی دو جفت آفریدیم باشد که شما پند گیرید! پس به

سوی خدا بشتابید که من از جانب او بر شما بیم‌رسان آشکارم! بر امت‌های پیشین پیامبری نیامد مگر آن که گفتند جادوگر است یا دیوانه! آیا مردم اعصار همدیگر را بدان سفارش کرده بودند؟ نه! بلکه آنها گروهی سرکش بودند! تو از آن روی برتاب که از آن بر تو ملامتی نخواهد بود! و پند ده مردم را که پند، مؤمنان را سود بخشد! من پریان و آدمیان را نیافریدم مگر آن که مرا پرستش کنند! از آنها چشم‌داشت روزی ندارم و نه در طلب آنم که به من طعام دهند که خدا روزی‌دهنده و توانای قوی است! برای کسانی که ظلم کنند همانند یارانشان بهره‌ای (از عذاب) است پس شتاب نکنید! وای بر کافران از آن روزی که وعده داده شده‌اند! (۴۷ - ۶۰)